

Hilsen til forårssolen

Benny Andersen

Povl Dissing - Arr.: Morten Schuldt-Jensen

♩ = 82

SOPRAN

1. Det er for - år. Al-ting klip-pes ned. Der be-
 2. fal - de, hvad der knap kan stå Men i
 3. fæg - ter med min spa - re - kniv. Men den

ALT

1. Det er for - år. Al-ting klip-pes ned. Der be
 2. fal - de, hvad der knap kan stå, Men i
 3. fæg - ter med min spa - re - kniv. Men den

BARYTON

1. Det er for - år. Al-ting klip-pes ned. Der be
 2. fal - de, hvad der knap kan stå, men i
 3. fæg - ter med min spa - re - kniv. Men den

5

S.

skæ-res i bu-skad-ser og bud-get - ter. Slut med for-dums fe - de ød - sel - hed. Vi be-
 så fald sku' jeg al - tid kom-mekryv'n-de, hver gangskat - ten gir sig til at flå mi-ne
 skra-ber ba - re hult i spa - re - gri - sen. Der er ik - ke me-get tegn på liv. Selv i

A.

skæ-res i bu-skad-ser og bud-get - ter. Slut med for-dums fe - de ød - sel - hed. Vi be
 så fald sku' jeg al - tid kom-mekryv'n-de, hver gangskat - ten gir sig til at flå mi-ne
 skra-ber ba - re hult i spa - re - gri - sen. Der er ik - ke me-get tegn på liv. Selv i

B.

skæ-res i bu-skad-ser og bud-get - ter. Slut med for-dums fe - de ød - sel - hed. Vi be
 så fald sku' jeg al - tid kom-mekryv'n de, hver gangskat - ten gir sig til at flå mi-ne
 skra-ber ba - re hult i spa - re - gri - sen. Der er ik - ke me-get tegn på liv. Selv i

9

S.

gyn - der at træ - ne til ske - let - ter. Jeg bli'r fem år æl - dre ved hvert
 sid - ste møn-ter fra mig hver den tyv'n-de. Jeg bli'r tom i hjer-nen, træet og
 vin - ter var der dog en ko på i - sen. Jeg har læn - ge næ - ret en

A.

gyn - der at træ - ne til ske - let - ter. Jeg bli'r fem år æl - dre ved hvert
 sid - ste møn-ter fra mig hver den tyv'n-de. Jeg bli'r tom i hjer-nen, træet og
 vin - ter var der dog en ko på i - sen. Jeg har læn - ge næ - ret en

B.

gyn - der at træ - ne til ske - let - ter. Jeg bli'r fem år æl - dre ved hvert
 sid - ste møn-ter fra mig hver den tyv'n-de. Jeg bli'r tom i hjer-nen, træet og
 vin - ter var der dog en ko på i - sen. Jeg har læn - ge næ - ret en

12 1.2.3.4.

S. ind-greb i min pung, men når for - års - so - len skin - ner, — bli'r jeg ung!
 tung i sjæl og krop, men når for - års - so - len skin - ner, — står jeg op!
 is - tap ved min barm, men når for - års - so - len skin - ner, — bli'r jeg varm!

A. ind-greb i min pung, men når for - års - so - len skin - ner, — bli'r jeg ung!
 tung i sjæl og krop, men når for - års - so - len skin - ner, — står jeg op!
 is - tap ved min barm, men når for - års - so - len skin - ner, — bli'r jeg varm!

B. ind-greb i min pung, men når for - års - so - len skin - ner, — bli'r jeg ung!
 tung i sjæl og krop, men når for - års - so - len skin - ner, — står jeg op!
 is - tap ved min barm, men når for - års - so - len skin - ner, — bli'r jeg varm!

16 5.

S. 2. Lad kun jeg!
 3. Og jeg

A. 2. Lad kun jeg!
 3. Og jeg

B. 2. Lad kun jeg!
 3. Og jeg

4.
 Solen skinner på fallittens rand.
 Derfor denne dyrekøbte randbemærkning:
 Der er caries i tidens tand.
 Dens emalje trænger voldsomt til forstærkning!
 Snart skal jeg og mine sidste tænder skilles ad,
 men når forårssolen skinner,
 blir jeg glad!

5.
 Tag da kun min sidste spinkle mønt.
 Livets sol er min den sidste del af livet,
 for som solfanger er jeg nu begyndt
 at forstå, at Alt og Intet er os givet.
 Og en gang går solen sin runde uden mig,
 men når forårssolen skinner,
 lever jeg!